

britannien og Nordirland ikke har tilladt besøg i Britisk Guiana af det underudvalg, der blev nedsat efter forslag af såvel Britisk Guianas regering som det ledende oppositionsparti med det mål for øje sammen med de interesserede parter at søge de bedst egnede veje og midler, hvorved Britisk Guiana sættes i stand til at opnå uafhængighed uden forsinkelse,

har i erindring, at de ledere fra Britisk Guiana, der har givet møde for det særlige udvalg, har afgivet udtryk for Britisk Guianas befolknings ønske og uafhængighed uden forsinkelse,

bemærker sig paragraf 65 i underudvalgets beretning vedrørende Britisk Guiana, der blev godkendt af det særlige udvalg, og som opfordrede Det forenede Kongeriges regering til at gøre sit yderste, for at Britisk Guiana så snart som muligt kunne opnå uafhængighed uden nogen form for betingelser eller reservationer i overensstemmelse med paragraf 5 i resolution 1514 (XV),

beklager, at der ikke på den nyligt afholdte forfatningskonference vedrørende Britisk Guiana blev fastsat en dato for uafhængigheden,

1. bekræfter Britisk Guianas befolknings ret til uafhængighed,

2. opfordrer regeringen i Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland til uden forsinkelse at fastsætte datoen for Britisk Guianas uafhængighed i overensstemmelse med områdets befolknings ønsker."

De nordiske delegationer var enige om at afstå på dette resolutionsudkast, hvilket især skyldtes det forhold, at det ikke tog hensyn til den faktiske udvikling i Britisk Guiana.

Den 11. december 1963 blev resolutionsforslaget vedtaget med 78 stemmer for, ingen imod, medens 21 undlod at stemme, herunder som nævnt de fem nordiske lande.

Kenya.

1. Nogle faktiske oplysninger om Kenya.

Kenya, som er beliggende i Østafrika på begge sider af ækvator, dækker et område

på 583.000 km². Landet grænser mod øst til Det indiske Ocean og til Somalia, mod nord til Æthiopien og Sudan, mod vest til Uganda og mod syd til Tanganyika.

Kenya kom i slutningen af forrige århundrede under britisk herredømme, men blev først i 1920 en kronkoloni. Hovedparten af kyststrækningen langs Det indiske Ocean var indtil Kenyas opnåelse af uafhængighed formelt lejet af sultanen af Zanzibar.¹⁾

Kenya har en befolkning på ca. 8,5 mill. Ved kysten og i de centrale og vestlige dele af landet er befolkningen overvejende bantu. De nordlige og nordøstlige egne er præget af hamitiske stammer, f. eks. Galla og Somali. Befolkningen i kystområdet er fra gammel tid opblandet med arabiske elementer. Den europæiske befolkningsgruppe blev i 1961 opgjort til 66.000; der har imidlertid i de senere år været en betydelig udvandring af europæere, som ikke ønskede at forblive i området under de ændrede politiske forhold. Det europæiske element har hidtil, skønt det udgør mindre end 1 pct. af den samlede befolkning, haft en dominerende position, ikke mindst som ejere og ledere af Kenyas moderne landbrug. Europæerne har været i besiddelse af ca. 20 pct. af Kenyas bedste jord, det såkaldte „hvide højland“. En del af denne jord er imidlertid nu under det såkaldte „Settlement Scheme“ ved at blive udstykket til afrikanere. Tilstedeværelsen af et betydeligt og fast etableret europæisk befolkningsselement har — som i andre områder med lignende befolkningsmæssige og sociale forhold (Sydrhodesia, Algeriet) — givet anledning til alvorlige problemer under den nye politiske udvikling i Afrika siden den anden verdenskrig.

Medens europæerne væsentligst har været beskæftiget ved landbrug og storhandel, er det mellemstore og mindre forretningsliv hovedsageligt i hænderne på de ca. 200.000 indere og arabere, der ligeledes af den afrikanske befolkning føles som fremmedelement.

Den såkaldte Mau-Mau opstand i 1952, som først blev bragt til ophør efter flere års energisk militær indsats, demonstrerede styrken i det afrikanske befolkningsselements krav om en ændret samfundsstruktur og var

¹⁾ Se isøvrigt nærmere sp. 1519.